

Sprawozdanie z VII Jesiennych Spotkań Andragogicznych –
Seminarium Naukowego na temat „Człowiek w okresie
późnej dorosłości wychodzący z potrzasku rzeczywistości
cybernetycznej”, Wydział Nauk Społeczno-Pedagogicznych
w Katowicach Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Janusza
Korczaka w Warszawie – Katowice, 13.11.2019 roku

Jak co roku, 13 listopada 2019 roku, odbyło się Ogólnopolskie Seminarium Naukowe na temat „Człowiek w okresie późnej dorosłości wychodzący z potrzasku rzeczywistości cybernetycznej”. Tematyka Seminarium, bliska środowiskom andragogów i gerontologów społecznych, spotkała się z pozytywnym odzewem ośrodków akademickich w Krakowie, Łodzi, Warszawie, Bydgoszczy, Katowicach i we Wrocławiu. Organizatorzy nie zapomnieli także o seniorach, którzy stanowili aktywną 11-osobową grupę uczestników naszego spotkania.

Tegoroczne seminarium odróżniało się od poprzednich tym, że udział w nim wzięli przedstawiciele dyscyplin wykraczających poza andragogikę, tj. dr Marek Kaczmarzyk z Uniwersytetu Śląskiego (biolog, neurodydaktyk i memetyk) oraz mgr Kacper Nosarzewski – członek zarządu Polskiego Towarzystwa Studiów nad Przyszłością w Warszawie. Ich wystąpienia w sesji plenarnej poprzedził interesujący wykład prof. dr hab. Elżbiety Dubas „Starość jako temat współczesnej rzeczywistości”. Doktor Kaczmarzyk w sposób przekonujący odpowiedział na pytanie „Dlaczego świat tak szybko się zmienia; skąd bierze się cyfrowa bezradność?”. Natomiast Kacper Nosarzewski z niezwykłą ekspresją zreferował zagadnienie „Odczytywania nowoczesnych mediów w perspektywie przyszłości”. Tak rozległa i ze swadą zaprezentowana problematyka spotkała się z ożywioną dyskusją inicjowaną przez dość liczną widownię (42 osoby) i prowadzoną sprawnie przez prof. Józefa

Kargula. Niektóre wątki dyskusji przeniosły się na popołudniowe dwa panele. W pierwszym wystąpiło dwoje naukowców z Uniwersytetu Śląskiego – dr Wojciech Kruszelnicki oraz dr Magdalena Archacka. Pierwszy z wymienionych prelegentów poruszył istotny, choć bulwersujący, problem zawarty w sformułowaniu „Rozwój krytycznej edukacji dorosłych możliwy jest tylko pod warunkiem rewizji centralnych pojęć i koncepcji andragogiki”, który – podobnie jak kolejny z odczytów – „Zagrożenia« wirtualności albo jak (nie) rozmawiać o współczesnym świecie” – wywołał żywe reakcje i komentarze. Wpisywały się one w nurt szeroko rozumianej troski o status andragogiki w realiach współczesności, co dotyczyło także osób starszych oraz ich kondycji w zetknięciu z wirtualnym światem.

W drugim panelu tematykę VII Jesiennych Spotkań Andragogicznych uzupełniło wystąpienie dwóch pań – dr Katarzyny Sygulskiej i dr Joanny Wnęk-Gozdek z Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie nt. „Seniorzy w miłośnej sieci”. Ukazanie skali zagrożeń związanych z aktywnością starszych osób na portalach randkowych uświadomiło uczestniczącym siłę oddziaływania przekazu internetowego i rolę, jaką odgrywa on w nawiązywaniu bliskich, ale często niebezpiecznych i toksycznych, więzi między obcymi sobie ludźmi. Panelowi pierwszemu przewodniczył dr hab. Arkadiusz Wąsiński, drugi zaś prowadziła dr Agnieszka Majewska-Kafarowska.

Krótkie podsumowanie dokonane przez kierownika seminarium, prof. nadzw. dr. hab. Jerzego Semkowa, zakończyło całodniowe obrady i dyskusje, utwierdzając nas w przekonaniu, że idea rozszerzania pola problemowego andragogiki o dziedziny niekoniecznie od niej odległe, ale ukazujące odmienne punkty widzenia na szeroko rozumianą problematykę edukacji człowieka dorosłego, szczególnie starszego – ma rację bytu.

Niewątpliwie seminarium nie mogłoby zaistnieć bez zaangażowania koncepcyjno-organizacyjnego następujących osób: sekretarzy seminarium – dr Katarzy Gabryś, dr Henryki Radziejowskiej-Semków oraz dr Marty Filipowicz i Małgorzaty Balukiewicz.

Jerzy Semków

<https://orcid.org/0000-0002-3618-1857>

Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. Janusza Korczaka w Warszawie